

Cwierćwiecze samodzielności gminy Kobiór

PRZYWRÓCENIE PODMIOTOWOŚCI

I SAMODZIELNOŚCI BYŁO HISTORYCZNYM SUKCESEM

8 marca 1990 r. Sejm uchwalił ustawę o samorządzie terytorialnym, a potem - w maju odbyły się pierwsze w pełni wolne wybory samorządowe. Otworzyło to drogę do tego, by to obywatele sami decydowali o sprawach, które ich dotyczą. Gmina Kobiór jest tego klasycznym przykładem.

Dodać trzeba jeszcze, że droga do celu była tutaj trudniejsza i dłuższa. Kiedy w sąsiednich jednostkach tworzyły się demokratyczne samorządy na mapie były jeszcze Tychy – Kobiór, ponieważ od 1 lutego 1977 r. miejscowość ta stała się częścią tego miasta. Jak pisze **Joanna Lubańska** w książce „**Najpiękniejsza wieś nad Korzeńcem**”: - Z jednej strony „pod rządami tyskimi” realizowane były pewne inwestycje, takie jak budowa wodociągu wiejskiego czy też zabiegi związane ze

stopniową telefonizacją miejscowości /.../ W miejscowości Tychy - Kobiór funkcjonował wówczas Miejski Ośrodek Kultury. /.../ Tak upływało życie w miejscu położonym „na obrzeżach Tychów”. Wśród kobiórczan wzrastała fala niezadowolonia z takiego stanu rzeczy. Pojawiały się głosy, iż włączenie Kobióra do Tychów spowodowało zahamowanie rozwoju miejscowości, a nawet regres. W owym czasie narodziła się więc myśl, by rozpocząć starania o reaktywowanie gminy, zaś

głównym inicjatorem działań na rzecz przywrócenia Kobiórowi dawnego statusu został **Czesław Świerkot**. Na posiedzeniu z dnia 17 lutego 1989 roku władze Tychów przedstawiły koncepcję szczegółowego planu zabudowy Kobióra. Jedną z wersji owego planu zakładała rozbudowanie do 9 500, druga zaś do 14 000 mieszkańców. Był to moment, od którego walka o usamodzielnienie gminy poczęła się wzmacniać.

W grudniu 1989 r. Stowarzyszenie Miłośników Kobióra przeprowadziło referendum wśród mieszkańców. Reaktywację gminy poparło 75% osób. Zwracano uwagę na dużą odległość od miasta i urzędów, mały wpływ radnych z Kobióra na decyzje dotyczące miejscowości czy zaniedbania w infrastrukturze technicznej i komunalnej. Dążenia mieszkańców przyniosły pozytywny efekt. 22 grudnia 1990 r. premier Tadeusz Mazowiecki wydał rozporządzenie, w którym stwierdzono, że „w województwie katowickim utworzono

m.in. gminę Kobiór z siedzibą władz w Kobiórze; w skład gminy Kobiór wchodzi część obszaru miasta Tychy o powierzchni 4949,70 ha, stanowiącego obręb geodezyjny Kobiór”. Rozporządzenie weszło w życie z 2 kwietnia 1991 r. - Uzyskanie odrębności administracyjnej stało się punktem wyjścia do działalności samorządu lokalnego i mieszkańców. Zdobytą samodzielność należało utrzymać i zadbać o wszechstronny rozwój miejscowości. Nie było to łatwe ze względu na trudną sytuację finansową i gospodarczą, w jakiej znalazł się Kobiór w okresie transformacji ustrojowej - podkreśla wójt gminy Kobiór, **Eugeniusz Lubański**.

Kulminacyjnym punktem obchodów rocznicy będzie 22 maja uroczysta sesja Rady Gminy oraz wręczenie statuetki Św. Urbana za działalność na rzecz dobra publicznego Pro Publico Bono. Kolejne wydarzenia zaplanowano na maj, lipiec, sierpień, wrzesień, październik oraz listopad. Wśród nich

znalazły się m.in. Dni Kobióra, Festyn Rodzinny oraz obchody 50-lecia Szkoły Podstawowej im. Jana Brzechwy.

Radni drugiej kadencji 1994 – 1998: Irena Cuber, Antonina Domżoł, Jan Dzierżoń, Janusz Dzieciół, Stefan Fabian, Józef Figoluszka, Stanisław Kamiński, Piotr Kalus -/ Centralna/, Piotr Klakus / Olszewskiego/, Eugeniusz Lubański, Bernard Mazur, Jerzy Mazur, Eugeniusz Myszor, Stanisław Niedźwiedz – przewodniczący RG, Stefan Ryt – wójt gminy, Franciszek Schmidt, Marian Sojka, Zawisza Michał – brak na Zdjęciu.

Foto: Archiwum UG